

A 85 éve történt trianoni békediktátumra emlékeztek

1920. június 4-én 16 óra 30 perckor a trianoni békediktátum alapján egy tollvonással megszüntették Szent Korona országát. A lakosság megkérdezése és döntése nélkül megfosztottak magyar állampolgárságától 13 millió lakost. Elvették és elszakították Szent István országának 72 százalékát. E tragikus eseményre emlékeztek 2005. június 3-án a Belvárosi főplébánia templomban Budapesten. Az ökumenikus megemlékezésen Osztie Zoltán, e templom plébánosa, a Keresztény Értelmiségiek Szövetségének elnöke köszöntőjében kijelentette: – Megbocsátunk, de nem felejtünk!

Ez a keresztény magatartás és alapállás. Hangsúlyozta: Megbocsátjuk a bűnt, megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek, de a tragikus esemény történelmi tanulságait nem feledjük! Hiszen, mint mondta: e történelmi tény ma is meghatározza életünket. A KÉSZ elnöke megállapította: – Értelmiséginek lenni sajátos létmódot jelent. Ehhez hozzátartozik, hogy saját sorsunk irányítását a magunk kezébe akarjuk venni. Rámutatott: – **Nem engedjük, hogy akaratunk ellenére, szüntelenül idegenek kormányozzák az életünket.** Történelmünk folyamán újra és újra megtörtént velünk ez a tragédia. Ideje, hogy **vége fel-emeljük a fejünket,** és Isten gondviselő jóságára hagyatkozva kezünkbe vegyünk sorsunk irányítását. Ehhez **nem tömegemberekre van szükség, hanem magyar identitásukat ápoló, történelmüket ismerő keresztényekre és magyarokra.** A Krisztus hívő magyarok Isten ajándékát számon tartják. Hiszen a **Haza Isten ajándéka.** Az ajándék pedig nem cserélhető le, vagyis a haza nem eladó, mert ez hazaárulás. Továbbá a haza nem tehető tönkre, mert ez önpusztítás – folytatta Osztie Zoltán. Majd a Gondviselő Isten segítségét kérte: – **Boldoguljon a magyar nemzet – a trianoni tragédia ellenére és mellett – a Kárpát-medencében!** Ne idegen erők kezében pusztuljon, hanem Isten gondviselő jóságával és magyar, keresztény akaratával épüljön!

Kiss Dénes, a Trianon Társaság elnöke megemlékező beszédében hangsúlyozta: Világhagyományt kívánnak megvalósítani azáltal, hogy **ahol élnek magyarok a nagyvilágban, e napon emlékezzenek közösen,** gyűjtsanak gyertyát, tegyenek nemzeti színű zászlót az épületekre, valamint a Társaság szervezetei e napon – egy ausztráliai magyar asszony kezdeményezésére –, **ültessenek „Trianon”-fát,** mely emlékeztetheti a magyarságot az elvesztett erdőkre, de emlékeztethet bennünket a megújulásra, a növekedésre.

Smidéliusz Zoltán evangélikus püspöki helynök felszólalásában hangsúlyozta: – Egy rossz

döntés terhet hordozzuk 85 éve. Sokszor belefáradunk a küzdelembe, pedig ne feledjük, Jézus Krisztus erőt ad nekünk a teherhordozáshoz. Ő kiveri szívünkéből a félelmet. Mert csak az szólhat őszintén az igazságról, akinek nincs félelem a szívében.

– **Ezer esztendeje szagatják Szent István palástját.** Ha pedig a 85 évvel ezelőtti gyászos eseményre gondolunk, könnyáradat nehezíti életünket. Mégis **Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?** – tette fel a kérdést **Gyórbíró Sándor** (Aldoboly) református lelkész, aki Bethlen Gábor erdélyi fejedelem szavaival válaszolt: Bizonyára senki. Beszédében vigasztként hangsúlyozta: – Krisztus vállán hordozza a magyar keresztet! Reméljete, reméljete!

Június 4-ét a szégyen és árulás napjának nevezte **Szeverényi János** evangélikus országos missziói lelkész Kolozsvárról. Mint mondta: **Erre a rémtettre nincs mentség, magyarázat, nincs feloldozás.** Erre egyedül Istennek van lehetősége. Emlékező hozzászólásában hangsúlyozta: – **Társadalmunk jelentős része nagyon beteg.** Ezért a sírás és emlékezés nem elegendő. Mint mondta: Újra fogadalmat kell tennünk, imádkozunk és keressük a mennyei erőket! **Ha a mostani úton járunk, elpusztul a népünk.** Egyetlen megoldásnak nevezte a megtérést.

– Térjete meg! Mert bármilyen csodás fordulat történik, bármilyen magyar utat szorgalmaz a többség, megtérés nélkül hiábavaló minden erőfeszítés – folytatta a hozzászólások sorát **Alberti Árpád** római katolikus plébános Rákospalotáról. **Minden bűn gyökerének tartotta, hogy 55 évvel ezelőtt megszüntették a kötelező hitoktatást.** Ennek ellenére híveivel együtt rendszeresen imádkozzák az alábbi imát: „*Kérve kérünk Magyarok Nagyasszonya, add vissza ősi hazánkat!*”

Léta Sándor unitárius lelkész felszólalásában rávilágított: – Trianon nem csak az országot, hanem az egyházmegyéket és egyházkerületeket is kettészakította. Így maradt az unitárius egyház nagyobb része Erdélyben. Ennek ellenére hisz abban, hogy a határok nem lehetnek elválasztó vonalak. Az emlékező beszédek sorát **Kiss Endre József** református lelkész könyörgése zárta: – Könyörgünk Hozzád, a szétszakított, leigázott magyar nép megerősítéséért!

Az ökumenikus megemlékezés a **Trianon Társaság ifjúsági tagozatának** imádkozásával zárult, majd a jelenlévők elültették az első Trianon emlékfát, mely Gyimesfelsőlokról érkezett. Ezt követően megnyílt a *Trianon Kiállítás* a Magyarok Házában.

folytatás a következő oldalon

Nemzeti Ökumenikus Zarándoklat Zebegényben

Másnap a *Trianon Társaság és a Nemzeti Emlékezés Harangja* Alapítvány, **Pálmai Béla** vezetésével „Nemzeti Ökumenikus Zarándoklatot” szervezett Zebegénybe. A Kálvária-dombon tartott ökumenikus istentiszteleten **Szabó Tamás** római katolikus tábori püspök felidézte a Katolikus Püspöki Kar erre az eseményre, 85 évvel ezelőtt írt imáját.

Csuka Tamás ny. református püspök beszédében kiemelte: – 2004. december 5-e után – a jelenlegi dicstelen, nemzetáruló kormány aktív közreműködésével – **túl vagyunk egy második Trianonon**. Száz csapás országának nevezte hazánkat, mondván: Ami ma történik Magyarországon, tragikusabb, mint a 85 évvel ezelőtti események. Példaként említette az antirasszista tüntetést, a Kulcsár akták elégetését, az érettségi botrányt, a magyar honvédség tökéletes szétverését, továbbá az egyházak tudatos ellehetetlenítését. **Rázmány Csaba** unitárius püspök, akit néhány héttel ezelőtt erősítettek meg püspöki tisztségében emlékező beszédében rámutatott: – Holokauszt-nap van, a kommunizmus áldozatainak emléknapiját

megtartjuk, de *Trianon nap* mindmáig nincs az iskolákban. Hiányolta egy országos *Trianon múzeum és emlékmű* felállítását. **Tótkés László**, aki partiumi elfoglaltsága miatt idén nem vehetett részt a Zarándoklaton, levélben köszöntötte a résztvevőket, melyben megállapította: „A trianoni zarándoklat december 5-e felől nézve: **zarándoklat helyett vezekléssé változik**. Úgy látszik, még nem bűnhődte meg e nép a múltat, s jövődőt. Csak néhány magányos emlékharang elhaló hangja hallik a Kárpátoktól le az Adriáig...Éppen ezért viszont mindenkinél becselebb a nemzeti emlékezés zebegényi harangja, mely számomra azt üzeni: **ha rövid időn belül nem ébred fel a nemzet, ha nem történik át-törés a nemzetpolitikában, akkor az erdélyi magyarokkal együtt a harangok is elnémulnak.**”

A rendezvény zárásaként felszentelték **Henri Pozzi** francia történész emléktábláját, aki el-lenezte a trianoni diktátumot.

Frigyesy Ágnes

Zebegényi emlékmű

Koszorúzás: Dr. Zoltán Zoltán,
Sepsi Kovács Éva, Balácsi László

**Az ünnepi zsinat TV-felvételének közvetítése
2005. június 19. (vasárnap)
délelőtt 11 órakor kezdődik az
M1-es és az M2-es csatornán.**

Szerkesztőség